

VILHO JA BERTTA

Hm (Hm/D) F^o F#
1. Oli yksi talo varakas tuolla Keski-Suomessa,
Hm D G A D F^{#7}/C[#] Hm F^{#7} Hm
ja Vilho oli pojan nimi; vilkas luonteeltaan.

2. Ja Vilho nautti opetusta
kansakoulussa,
ja tuli siellä tuntemaan
tuon Bertan ihanan.

3. Ja yhdessä he leikkivät,
kun kouluun kulkivat,
ja tiedän, että sydämensä
yhtehen sulivat.

4. Päivä paistoi kirkkahasti
metsän siimekseen,
kun uskolliset lupasivat
he olla toisilleen.

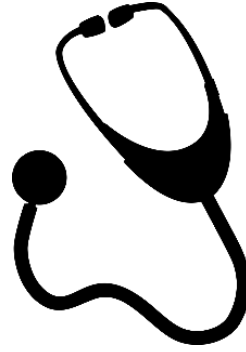

5. Vilho jatkoi opinnoitaan
yliopistossa,
mutta Bertta kävi sillä aikaa
työssä tehtaassa.

6. Ja Vilho palas´ koulusta
suurena herrana,
mutta ei hän enää tuntenut
rakasta Berttaansa.

**7. Halpa oli tehtaantyttö
hänen mielestään,
kun arvonimi lääkärin
oli hänellä itsellään.**

**8. Aamulla levis´ kaupungissa
tieto kamala,
että yhden naisen ruumis oli
löydetty koskesta.**

**9. Ja Vilho oli käskyn saanut
ruumiin avata,
että oisko voinut itsemurhan
syytä havaita.**

**10. Vilho tunsi Bertan kasvot
ja hän vaaleni.
Hän muisti, kuinka sydämensä
Bertalle lupasi.**

**11. Nyt lopetan mä lauluni,
mutta vielä muistutan,
etteivät Suomen nuorukaiset
pettäisi toisiaan.**

Sanat Jeremias Kruusi (1819 – 1845)
Sävel kansanballadi